

[Aksel Larsen.]

forlanger fra engelsk side eller er i stand til at gennemtvinge fra engelsk side. Det er ganske urimeligt, at vi har en sådan samhandel, hvor vi er forpligtet til at sælge til faste priser med langt perspektiv, medens man fra engelsk side kan sætte priserne i vejret efter behag. Vi har drøftet dette spørgsmål tidligere, men jeg synes, der er grund til at drage det frem, netop også fordi den højtærede minister har lagt det sådan op i fremsættelsestalen, som det er sket.

Jeg synes, regeringen burde udnytte de bemyndigelser, den har ifølge vareforsyningsloven, til at søge gennemført bedre samhandelsbetingelser og virkelig gensidighed, bl. a. med England, og det samme gælder forsåvidt andre lande, selvom man ikke handler med disse andre lande på samme betingelser som med England.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede minister, om jeg er meget fejlorienteret, når jeg siger, at vi stort set har en tilfredsstillende handelsaftale med Vesttyskland, som i princippet forudser en nogenlunde lige stor vareudveksling i begge retninger, men at det praktiske resultat af den er, at vi indfører for tre gange så meget fra Vesttyskland, som vi eksporterer til Vesttyskland. Hvad er årsagen til det? Årsagen er, at Vesttyskland ved hjælp af told og andre restriktive foranstaltninger lukker af for danske varer, medens man herhjemme liberaliserer og siger: værsgo, bare send varer hertil! Jeg kan ikke tro andet, end at Vesttysklands eksporterhverv er yderst interesseret i eksporten til Danmark. Jeg står i og for sig ikke og animerer til handelskrig, men på den anden side vil det sige, at hvis man fortsætter på den måde og ligefrem lader sig byde chikane fra sin handelspartner, skal det gå galt med Danmarks valuta.

Det er desværre umuligt at undlade at skyde på regeringen, for ifølge vareforsyningsloven har den bemyndigelse til at handle. Hvorfor gør den så ikke noget? Selvfølgelig deler regeringen ansvaret med de partier, hvormed den ellers til daglig hygger sig i vareforsyningsudvalget, men regeringen må vel dog have hovedansvaret. Iøvrigt ligger det vel i den almindelige betegnelse, der anvendes om loven, nemlig vareforsyningsloven, at det skulle være en

lov, der skulle sikre Danmarks forsyning med varer, men det forekommer mig, at den i temmelig høj grad er blevet anvendt til at vanskeliggøre eller forhindre eksport. Det siges ganske vist i loven, at der skal tilstræbes en udvidelse af frilisterne for indførsel og udførsel, og vi ved meget vel, at frilisterne for indførsel, vel at mærke vestfra, er blevet i allerhøjeste grad udvidet; her har man liberaliseret som formentlig ikke noget andet vestligt land. Men til gengæld ser det noget dårligt ud med hensyn til frilisterne for eksporten, i hvert fald når det drejer sig om det modsatte verdenshjørne; her skal man søge om tilladelse til eksport, og der nedlægges fra regeringen eller varedirektoratet forbud mod eksport — som det nu er oplyst — med begrundelse i en aftale, Danmark skal have tiltrådt, men som folketinget til dato ikke kender noget nærmere til, ja, som folketingets flertal kun kender fra en flygtig avisomtale. Jeg har forsøgt at få nogen besked af regeringen under vore debatter i september, men det lykkedes jo ikke, og jeg tillader mig at benytte den nu givne anledning til at spørge den ansvarlige handelsminister, hvordan det forholder sig med den pågældende aftale, den, man kalder COCOM-aftalen, i henhold til hvilken Danmark skal have forpligtet sig til ikke at eksportere en hel række af vore ordinære eksportvarer til visse lande. Det er en for Danmarks økonomi og udenrigshandel dybt indgribende aftale. Der er ingen som helst tvivl om, at den omfattes af bestemmelsen i grundloven om, at alle vigtige aftaler og beslutninger skal forelægges folketinget, men den har ikke til dato været forelagt folketinget, folketinget ved ikke noget om den, og jeg benytter lejligheden til at henstille til den højtærede minister at gøre folketinget bekendt med denne aftale, dens indhold, omstændighederne, hvorunder den er truffet, og hvilken virkning den får på Danmarks økonomi og eksport. Jeg minder den højtærede minister om, at der i vareforsyningslovens femte kapitel: „Om lovens administration“, § 9, står, at „foranstaltninger i henhold til denne lov bør i videst muligt omfang gennemføres ved generelle regler, der vil være at offentliggøre“. Offentligheden kender ikke noget til reglerne for eksport eller ikke eksport til Sovjetunionen, de folkedemokratiske lande eller Kina; of-